

Buku Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Tilu Puluh Lima

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nomer Tilupuluh Lima

Dina kaca 81 tina Early Writings (jeung “81” téh mangrupikeun lambang hiji Imam Agung ilahi jeung dalapan puluh imam), impian kadua William Miller kacatet. Sarua saperti Nebukadnesar, William Miller miboga dua impian. Impian kadua Nebukadnesar dina Daniel pasal opat ditempatkeun dina kontéks “tujuh kali” Musa dina Imamat 26. Miller ngagunakeun Daniel pasal opat pikeun ngagambarkeun “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep nalika anjeunna ngajar ngeunaan 2.520, sanajan anjeunna nyebutna “tujuh kali.” Miller henteu nyadar yén anjeunna geus dijadikeun tipé ku Nebukadnesar, tapi 2.520 poé Nebukadnesar dina pasal opat dilambangkeun ku kecap “sumebar” boh ku kanyataan yén éta lumangsung ‘tujuh kali,’ saméméh lalaki nu mawa sikat kokotor sumping dina impian Miller.

Ku Sadérék White, Miller disebut “Bapa Miller”, tapi lain dina harti kahirupan nu dipigawé ku kaum Katolik, nya éta dina harti patriarkal, siga bapa Ibrahim. Miller téh hiji lambang; manéhna téh jalma perjangjian, ngagambarkeun runtuyan lambang-lambang Alkitabiah sapanjang jalan nuju ka perjangjian panungtungan jeung saratus opat puluh opat rébu. Yoél ngabejaan ka urang yén dina poé-pocé panungtungan, para kolot bakal ngalamun impian, sarta William Miller téh lalaki kolot dina sajarah urang, kitu deui patani anu minuhan nubuat William Tyndale nu nyebutkeun, “If God spare my life, ere many years I will cause a boy that driveth the plough shall know more of the Scripture than thou dost.”

“Allah ngutus malaikat-Na pikeun ngagerakkeun haté saurang patani anu can percaya kana Alkitab, sangkan nungtun anjeunna nalungtik nubuatan-nubuatan. Malaikat-malaikat Allah sababaraha kali ngadatangan jalma pilihan éta, pikeun ngabimbing pikiranana jeung muka kana pangartina nubuatan-nubuatan anu salawasna poék pikeun umat Allah. Mimiti tina ranté bebeneran dipasihkeun ka anjeunna, sarta anjeunna ditungtun terus pikeun nalungtik mata ranté demi mata ranté, nepi ka anjeunna nenjo kalayan héran jeung kagum kana Firman Allah. Anjeunna ningali di dinya hiji ranté bebeneran anu sampurna. Firman éta, anu ku anjeunna kungsi dianggap lain diilhamkeun, ayeuna muka di hareupeun paningalna dina kaéndahan jeung kamulyaanana. Anjeunna ningali yén hiji bagian tina Kitab Suci ngajelaskeun bagian séjén, sarta nalika hiji petikan katutup pikeun pangartina, anjeunna manggihan dina bagian séjén tina Firman éta hal anu ngajelaskeunana. Anjeunna nganggap Firman Allah anu suci kalayan kabungah sarta kalayan hormat jeung rasa takwa anu pangjerona.” Early Writings, 230.

Miller teh patani nu ngalaksanakeun nubuat Tyndale, sarta publikasina anu pangheulana ngeunaan pangaweruh nubuat anu geus dihimpunna tina dibukana segel Daniel 8:14 téh lumangsung dina taun 1831, dua ratus dua puluh taun sanggeus diterbitkeunana King James Version tina Alkitab.

John Wycliff, William Tyndale, jeung medalna King James Bible dina taun 1611, ngawakilan tilu waymark anu ngamimitian nubuat dua ratus dua puluh taun anu réngsé nalika budak tukang ngabajak Tyndale muka Firman Allah kana pekabaran malaikat kahiji, anu baris disusun ku dua malaikat lianna. Malaikat kahiji éta sumping dina taun 1798 jeung nu katilu dina taun 1844. Wycliff, Tyndale, jeung King James ngahubung ka patani anu bakal ngalaksanakeun ramalan Tyndale, jeung anu bakal ngalambangkeun sajarah tilu malaikat ti taun 1798 nepi ka taun 1844.

Papanggihan alfa William Miller nya éta 2.520 taun dina Imamat dua puluh genep, sarta papanggihan omega-na nya éta 2.300 taun dina Daniel 8:14. Panyebaran 2.520 ka Yuda dimimitian dina 677 SM sarta réngsé dina 1844. Dua rébu tilu ratus taun dina Daniel 8:14 réngsé dina 1844. Duanana réngsé babarengan dina 1844, sarta titik mimiti papanggihan alfa jeung omega William Miller dipisahkeun ku dua ratus dua puluh taun. “Dua ratus dua puluh” téh lambang William Miller, dumasar kana dua saksi. Papanggihan alfa jeung omega Miller dilambangkeun ku 1798 jeung 1844. Panyebaran 2.520 ngalawan karajaan kalér réngsé dina 1798, sarta opat puluh genep taun ti harita, dina 1844, 2.300 taun réngsé.

Mangsa 2.520 taun anu pungkasan dina taun 1798 nandaan éta tanggal, sarta mangsa 2.520 taun ngalawan Yuda, anu pungkasan dina taun 1844, ngahasilkeun hiji jangka waktu dua ratus dua puluh taun. Ieu hartina 2.520 ngalawan Israil ngahasilkeun mangsa nubuat opat puluh genep taun, jeung 2.520 ngalawan Yuda ngahasilkeun mangsa nubuat dua ratus dua puluh taun. Alfa tina mangsa éta nyaéta 677 SM sarta omegana nyaéta 457 SM, anu hartina alfa tina mangsa opat puluh genep taun jeung tina mangsa dua ratus dua puluh taun diwakilan ku 2.520, jeung omega tina duanana garis téh nyaéta 2.300. Dua “paburencayana” salila 2.520 taun nyadiakeun dua saksi ngeunaan hiji mangsa anu dimimitian ku 2.520 sarta dipungkas ku 2.300. Duanana garis éta ngaidentifikasi pamanggihan alfa jeung omega ku William Miller.

“Impian William Miller”

“Kuring ngimpi yén Allah, ku panangan anu teu katingali, ngintunkeun ka kuring hiji peti leutik anu dijieun kalayan éndah, panjangna kira-kira sapuluh inci sarta legana genep inci pasagi, didamel tina kayu eboni jeung mutiara anu dipasang kalayan kacida rapihna. Dina éta peti aya hiji konci anu napel. Kuring tuluy geuwat nyokot éta konci sarta muka éta peti; harita, matak héran jeung kagét ka kuring, kuring manggihan yén éta peti pinuh ku sagala rupa jeung sagala ukuran permata, inten, batu mulia, jeung duit koin emas jeung pérak tina unggal rupa ukuran jeung ajénna, anu disusun kalayan éndah dina tempatna masing-masing di jero éta peti; sarta ku kituna disusunna, éta sakabéh ngagambarkeun cahaya jeung kamulyaan anu taya bandingna iwal jeung panonpoé.”

“Kuring ngaraos yén lain kawajiban kuring pikeun ngaraosan ieu pamandangan anu endah nyalira, sanajan hate kuring kacida kabungahna ku caangna, kaéndahanana, jeung ajén eusina. Ku sabab kitu, éta ku kuring disimpen dina méja tengah di kamar kuring sarta dipaparin béja yén sakur anu boga kahayang tiasa sumping pikeun ningali pamandangan anu pangmulya jeung pangcaangna anu kantos katingali ku manusa dina ieu kahirupan.

“Jalma-jalma mimiti daratang, mimitina saeutik jumlahna, tapi tuluy beuki nambahan jadi balaréa. Waktu maranéhna mimiti ningali kana peti éta, maranéhna ngarasa héran sarta surak ku kabungah. Tapi nalika nu lalajo beuki loba, sakabéh jalma mimiti ngaganggu permata-permata éta, ngaluarkeunana tina peti jeung nyebarkeunana dina méja.

“Kuring mimiti mikir yén nu boga éta peti bakal nungtut deui peti jeung permatana ti leungeun kuring; jeung lamun ku kuring dibiinkeun maranéhna paburencay, kuring moal kungsi bisa nempatkeun deui kana tempat-tempatna dina éta peti saperti baheula; sarta ngarasa yén kuring moal kungsi sanggup nanggung tanggung jawab éta, sabab éta bakal kacida gedéna. Tuluy kuring mimiti nyuhunkeun ka jalma-jalma éta supaya ulah nyabak éta barang-barang, atawa nyokotna kaluar tina peti; tapi beuki kuring nyuhunkeun, beuki maranéhna ngaburencaykeunana; sarta ayeuna maranéhna katingalina ngaburencaykeun éta ka sakuliah kamar, di lanté jeung dina unggal parabot anu aya di éta kamar.

“Saterusna kuring ningali yén di antara permata asli jeung koin anu sah maranéhna geus ngabasarkeun jumlah anu taya kaitungna tina permata palsu jeung koin tiruan. Kuring kacida ambekna ku kalakuan maranéhna anu hina jeung ku teu nyaho budi maranéhna, tuluy nyaram jeung nyentak maranéhna ku hal éta; tapi beuki kuring nyaram, beuki maranéhna ngabasarkeun permata palsu jeung koin tiruan éta di antara anu asli.”

“Geus jengkel dina jiwa lahiriah kuring sarta mimiti maké kakuatan lahiriah pikeun nyurung maranéhna kaluar ti éta kamar; tapi basa kuring keur nyurung hiji kaluar, tilu deui asup sarta mawa asupan kokotor, serutan, keusik, jeung sagala rupa runtah, nepi ka maranéhna nutupan sakabéh permata sajati, inten, jeung koin, anu kabéh jadi teu katingali ku panon. Maranéhna ogé nyacag peti kuring nepi ka ruksak sarta nyebarkeunana di antara runtah éta. Kuring nyangka euweuh jalma anu merhatikeun kasedih kuring atawa amarah kuring. Kuring jadi taya sumanget jeung pegat harepan pisan, tuluy calik sarta ceurik.”

“Sabot kuring keur ceurik kitu sarta ngarandapan kasedih ku lantaran karugian abdi anu kacida gedéna jeung tanggung jawab abdi, kuring émut ka Allah, sarta kalayan sumanget ngadoa sangkan Anjeunna ngutus pitulung ka kuring.

“Harita panto muka, aya saurang lalaki asup ka éta kamar; tuluy sakabéh jalma kaluar ti dinya. Anjeunna, bari nyekel sikat lebu dina leungeunna, muka jandéla-jandéla, sarta mimiti nyapuan lebu jeung runtah tina éta kamar.

“Kula ngagorowok ka Anjeunna supaya Anjeunna nahan heula, sabab aya sawatara permata anu kacida mulya sumebar di antara runtah.”

“Mantenna nyurahan ka abdi sangkan ‘ulah sieun,’ sabab anjeunna bakal ‘ngurus maranéhna’.”

“Saterusna, bari anjeunna nyapuan taneuh jeung runtah, permata palsu jeung duit logam palsu, sakabéhna ngalayang naék tuluy kaluar ngaliwatan jandéla kawas méga, sarta ku angin kabawa ngajauhan. Dina kasibukan éta kuring nutup panon sakeudeung; waktu muka deui, runtah téh geus sirna kabéhna. Permata anu mulya, inten-inten, duit logam emas jeung pérak, ngagoler paburencay kalawan limpahna di sakuliah rohangan.”

“Geus anjeunna nempatkeun dina méja hiji peti perhiasan, anu leuwih gedé sarta leuwih éndah batan nu saméméhna, tuluy ngumpulkeun permata, inten, jeung koin ku sakeupeul-sakeupeul, sarta ngasupkeunana kana peti éta, nepi ka teu aya hiji ogé nu kari, sanajan sawatara inten téh henteu leuwih gedé batan tungtung jarum.”

“Saterusna anjeunna nyaur ka abdi supaya ‘sumping sarta tingali.’”

“Kuring niténan ka jero peti éta, tapi panon kuring kasilau ku pintonanana. Maranéhna ngagurilap sapuluh kali leuwih mulya tibatan kamulyaan maranéhna baheula. Kuring nyangka éta geus digosok ku keusik ku dampal suku jalma-jalma jahat anu geus ngaburak-barikkeun sarta nginjak-nginjak éta kana lebu. Maranéhna ditata dina susunan anu éndah di jero peti éta, masing-masing dina tempatna, tanpa aya tanda-tanda karuksakan tina usaha jalma anu geus miceun éta. Kuring ngagorowok ku kabungah anu kacida, sarta gorowok éta ngeueuingkeun kuring.” *Early Writings*, 81–83.

Dimimitian dina kaca “81,” hiji lambang para imam, impian éta ngaidentifikasi sajarah pagawéan garéja Advent Poé Katujuh Laodikia dina ngaruksak bebeneran-bebeneran dasar anu dihimpun ku Kaallahan ngaliwatan kamanusaan William Miller. Sajarah éta réngsé nalika Miller “ngagorowok ku kabungahan anu kacida” sarta gorowok éta “ngahudangkeun” anjeunna. Sajarah anu dilambangkeun dina impian éta puncakna nepi ka sora tarik malaikat katilu, anu mangrupa klimaks tina Midang Peuting. Carita sajarah dina impian Miller ogé ngagambarkeun waymarks tina sajarah kaum Millerit, ku kituna éta ogé ngagambarkeun sajarah paralel tina gerakan saratus opat puluh opat rébu. Anu sarua pentingna, gambaran sajarah dina impian éta ogé ngamuat hiji fraktal nubuat tina sajarah anu mimiti ngulang dina taun 2023.

Permata-permata bebeneran anu diaku dina sajarah saratus opat puluh opat rébu dicatet dina rékaman umum dina taun 2004 lajeng deui dina taun 2012, nalika pamaparan Méja-Méja Habakkuk ngumpulkeun hiji golongan anu geus ditangtukeun pikeun paburencay. Bebeneran-bebeneran éta diteundeun dina méja dina taun 2004, kalayan pamaparan munggaran ngeunaan bebeneran anu geus dibuka segelna dina taun 1989. Hiji “sakedik” nitenan éta pesen harita, tapi dina taun 2012, runtuyan 95 pamaparan anu judulna Méja-Méja Habakkuk ngadatangkeun hiji balaréa, sabab “jalma-jalma mimiti daratang, mimitina jumlahna sakedik, tapi tuluy nambahan jadi balaréa.”

Ti taun 2012 nepi ka tanggal 18 Juli 2020, éta bebeneran-bebeneran saeutik demi saeutik disebarkeun sarta ditutupan ku runtah. Dina tanggal 18 Juli 2020, para panyokong amanat ngeunaan Méja-Méja Habakuk dipaburencaykeun salila tilu satengah poé.

Jeung sanggeus maranéhna ngarampungkeun kasaksian maranéhna, éta sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna bakal ngayakeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, jeung maéhan maranéhna. Jeung mayit maranéhna bakal ngagolér di jalan kota gedé éta, anu sacara rohani disebut Sodom jeung Mesir, tempat ogé Gusti urang disalibkeun. Jeung jalma-jalma ti rupa-rupa bangsa, kaom, basa, jeung suku bangsa bakal nenjo mayit maranéhna salila tilu satengah poé, sarta moal ngidinan mayit maranéhna dikurebkeun. Jeung jalma-jalma anu maratuh di bumi bakal girang ku lantaran maranéhna, sarta suka ria, jeung bakal silih kirim hadiah; sabab dua nabi ieu geus nyiksa jalma-jalma anu maratuh di bumi.

Wahyu 11:7–10.

Dina poé Sabat, 30 Désémber 2023, Future for America ngagabung dina hiji pasamoan Zoom pikeun pasamoan umumna anu kahiji ti saprak 18 Juli 2020. Tanggal 30 Désémber 2023 nyaéta 1.260 poé sanggeus 18 Juli 2020, atawa “tilu poé satengah.” Nalika Élia jeung Musa paéh di jalan, golongan nu séjén “bungah.” Future for America parantos mulang deui kana nerbitkeun pesen nubuat dina bulan Juli 2023, sabab pesen anu dina mangsa éta kudu indit ka sakuliah bumi, ku kabutuhan nubuat, kedah asalna ti “gurun.” Tilu satengah poé, atawa 1.260 poé, nyaéta hiji gurun.

Jeung éta awewe lumpat ka gurun keusik, tempat anu geus disadiakeun ku Allah pikeun manehna, supaya di dinya manehna dipiara salila sarebu dua ratus genep puluh poe. Wahyu 12:6.

“Padang gurun” téh “sarébu dua ratus genep puluh poé,” nyaéta 1.260 poé, anu ogé “tilu poé satengah,” sarta dilambangkeun dina Wahyu 12:6, jeung “126” téh sapersapuluh tina 1.260. Salah sahiji bebeneran anu matak ngareuwaskeun anu harita dibuka segelna nyaéta kabutuhan tobat dina minuhan pangeran do’a “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep.

1.260 poé ogé mangrupikeun lambang tina 2.520 poé. “Tujuh kali” ngalawan karajaan kalér dimimitian dina taun 723 SM sarta réngsé dina 1798. Titik tengahna nyaéta 538, ku kituna ngabentuk 1.260 taun nalika paganisme nginjak-injak tempat suci jeung balaréa, tuluy dituturkeun ku 1.260 taun nalika kapapaan nginjak-injak tempat suci jeung balaréa. Struktur nubuat ieu saluyu jeung 1.260 poé ti baptisan Kristus nepi ka salib, anu dituturkeun ku 1.260 poé nubuat nepi ka taun 34 M, nalika Injil ngahontal bangsa-bangsa sanés. Ku kituna, dumasar kana dua saksi, 1.260 téh mangrupa bagian tina 2.520 poé, atawa “tujuh kali” Musa dina Imamat dua puluh genep.

Sora dina mangsa padang gurun, anu dimimitian dina Sabat, 18 Juli 2020 nepi ka Sabat, 30 Désémber 2023, mimiti ngagorowok dina bulan Juli 2023, sarta nalika mangsa “padang gurun” éta réngsé dina Sabat, 30 Désémber 2023, datanglah kabangkitan Musa jeung Elia. Amanat sora éta netelakeun yén waymark tina kuciwa munggaran anu saajar dina unggal gerakan réformasi ngajelaskeun ramalan palsu tanggal 18 Juli 2020, dina kontéks pasemon sapuluh parawan. Eta nyaur lalaki jeung awéwé kana tobat anu dilambangkeun ku doa Imamat dua puluh genep. Impian Miller ngalambangkeun éta tobat pisan nalika anjeunna nyatet, “Nalika kuring keur kitu ceurik jeung ngungun ku sabab karugian abdi anu kacida gedéna jeung tanggung jawab abdi, kuring émut ka Allah, sarta kalayan satemenna neneda supaya Anjeunna ngutus pitulung ka abdi.”

Hayu Tingali

Impian Miller kabagi jadi dua ku dua ungkara “hayu datang jeung tingali.” Kahiji kalina Miller ngondang jalma-jalma pikeun “datang jeung tingali,” ari kadua kalina “lalaki anu mawa sikat taneuh” ngondang Miller sangkan datang jeung tingali. “Datang jeung tingali” téh hiji lambang nubuat anu nandakeun hiji bebeneran nubuat anu geus dibuka segelna. Opat segel anu kahiji masing-masing ngamuat parentah pikeun “datang jeung tingali.”

Sarta kuring ningali nalika Anak Domba muka salah sahiji meterai, sarta kuring ngadéngé, saolah-olah sora guludug, salah sahiji ti opat mahluk éta nyebut, “Hayu tingali.” ... Jeung

nalika Anjeunna geus muka meterai nu kadua, kuring ngadéngé mahluk nu kadua nyebut, “Hayu tingali.” ... Jeung nalika Anjeunna geus muka meterai nu katilu, kuring ngadéngé mahluk nu katilu nyebut, “Hayu tingali.” ... Jeung nalika Anjeunna geus muka meterai nu kaopat, kuring ngadéngé sora mahluk nu kaopat nyebut, “Hayu tingali.” Wahyu 6:1, 3, 5, 7.

“Hayu tingali” dina awal impian Miller téh nyaéta alfa, sarta “hayu tingali” dina panutupna nyaéta omega. Impian éta ngaidéntifikasi pambukaan segel dina awal impian minangka permata-permata anu, nalika “disusun, maranéhna ngagambarkeun cahaya jeung kamulyaan anu ngan ukur bisa disaruakeun jeung panonpoé.” Nalika Kristus ngondang Miller pikeun “hayu tingali” kana omega, Miller nyebutkeun, “panon kuring kagumanteng ku éta paningal. Éta ngagenclang kalayan kamulyaan sapuluh kali lipet batan kamulyaan maranéhna saméméhna.” Cahaya alfa téh saperti panonpoé, jeung cahaya omega téh sapuluh kali panonpoé.

Sebarkeun

Kasedih jeung panobatan Miller digambarkeun dina ahir mangsa anu dimimitian ku “sumping jeung tingali” nu kahiji, jeung “sumping jeung tingali” nu panungtung. Dina mangsa anu dimimitian ku Miller muka segel hiji pesen ka umat, tuluy ditungtungan ku Kristus muka segel hiji pesen ka Miller, kecap “paburencay” digambarkeun “tujuh kali.” Miller bakal ngagunakeun deui kecap éta, tapi di antara muka segel nu kahiji jeung nu panungtung, “paburencay” diungkabkeun “tujuh kali.” Alkitab nangtukeun pangadilan tina “tujuh kali” ku kecap, “paburencay.”

Jeung Kami baris nyebarkeun maraneh ka antara bangsa-bangsa kapir, sarta baris ngacungkeun pedang nuturkeun maraneh; jeung tanah maraneh bakal jadi sepi, sarta kota-kota maraneh bakal ruksak. Imamat 26:33.

Kabeneran anu pangmimitina pisan anu kapanggih ku Miller téh nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, sarta dina impianana, mangsa antara pesen Miller dipedalkeun jeung pesen Kristus dipedalkeun, sakabéh kabeneran dasar anu dilambangkeun ku pagawéan William Miller kudu katutupan ku runtah jeung duit logam palsu para ahli teologi Advent Hari Katujuh Laodikea. Panolakan kana kabeneran-kabeneran dasar éta dilambangkeun minangka tujuh paburencayan dina sajarah antara alfa jeung omega. “Tujuh kali” téh mangrupa lambang tina pagawéan William Miller, anu saterusna jadi dasar-dasar Advent Hari Katujuh, anu di antarana 2.300 poé dina Daniel 8:14 mangrupikeun tihang puseur tina éta dasar pisan. Anu diidéntifikasi ku ieu nyaéta yén 2.520 taun paburencayan, anu jadi panemuan kahiji, atawa alfa, ku William Miller, nandaan awal hiji mangsa anu ditungtungan ku panemuan omega ku William Miller, nyaéta 2.300 poé.

Nalika Adventisme Poe Katujuh Laodikea nyingkirkeun “tujuh kali” dina taun 1863, maranéhna geus nyingkirkeun pamanggihan munggaran William Miller, anu jadi pamanggihan alpa-na jeung pamanggihan dasarna. Nu pangahirna tina pamanggihan-pamanggihan Miller nyaéta 2.300 poé, anu jadi pamanggihan omega-na jeung pamanggihan puncakna. “Tujuh kali” anu réngsé dina 1798 nandaan 2.520, sarta 2.300 poé ditandaan dina 1844.

Nu nyatana jalma nu nyapu lebu anu ngumpulkeun deui permata-permata éta sanggeus paburencay salila tujuh kali. Tuluy petina jadi leuwih gedé jeung leuwih éndah sarta ngagenclang sapuluh kali

leuwih caang batan panonpoé. Sapuluh téh lambang hiji ujian, ku sabab éta permata-permata éta ngagencang dina mangsa ujian ngeunaan poé panonpoé, ku kituna impian Miller dimimitian dina taun 1798 jeung dipungkas dina sora tarik malaikat katilu dina hukum Minggu.

Sajarah kaum Miller ti taun 1798 nepi ka 1863 ogé mangrupa sajarah ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu anu enggal datang. Sajarah anu digambarkeun dina impian William Miller, anu lumangsung ti waktu Miller nyebut, “datang jeung tingali,” nepi ka lalaki nu mawa Sikat Kokotor nyebut, “datang jeung tingali,” téh boh mangrupa période 1798 nepi ka 1863, boh ogé période 1798 nepi ka hukum Minggu. Garis anu réngsé dina 1863 téh mangrupikeun fraktal nubuat tina garis anu dimimitian dina 1798 sarta réngsé dina hukum Minggu. Duanana garis éta digambarkeun dina impian Miller.

Panto anu katutup dina tanggal 22 Oktober 1844 ngalambangkeun panto anu katutup dina mangsa hukum Minggu. Nubuat 2.300 taun anu kacumponan dina taun 1844 ngalambangkeun hukum Minggu.

“Kadatangan Kristus salaku Imam Agung urang ka tempat anu pangsucina, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipintonkeun dina Daniel 8:14; kadatangan Putra manusa ka Nu Sepuh Poe-poe, sakumaha dipidangkeun dina Daniel 7:13; jeung kadatangan Gusti ka Bait-Na, anu geus dinubuatkeun ku Malakhi, mangrupikeun gambaran ngeunaan kajadian anu sarua; sarta ieu ogé digambarkeun ku kadatangan pangantén lalaki ka pesta panganténan, anu diterangkeun ku Kristus dina misil ngeunaan sapuluh parawan, dina Mateus 25.” The Great Controversy, 426.

Garis-garis

Omega tina pamanggih Miller nyaéta nubuat 2.300 taun, ku kituna boh 1844 boh hukum Minggu dilambangkeun ku 2.300 taun. Ieu hartina 2.520 téh mangrupa alpha, sarta 2.300 téh mangrupa omega tina duanana garis; hiji garis ditungtungan dina 1863, sedengkeun garis séjén ditungtungan dina hukum Minggu. Dina duanana garis, nubuat 2.520 téh mangrupa alpha, jeung atawa batu pondasi. Fraktal ti 1798 nepi ka 1863 dina sajarah pondasi kaum Millerite, ogé saluyu jeung fraktal séjén dina sajarah omega, batu puncak, tina saratus opat puluh opat rébu.

Dina 9/11 Allah ngagero umat-Na pikeun mulang ka jalan-jalan baheula milik Yermia, anu mangrupa pondasi-pondasi, anu satuluyna dilambangkeun ku utusan sajarah pondasional, anu satuluyna deui dilambangkeun ku panemuan alfa-na anu pondasional ngeunaan “tujuh kali.” “Tujuh kali” téh lambang pondasi-pondasi tina saratus opat puluh opat rébu, sarta dina 9/11 panyegelan golongan éta dimimitian ku pekabaran pangwawaan ngeunaan pondasi-pondasi, anu dilambangkeun ku bebeneran pondasional anu pangmimitina ti William Miller jeung Adventisme. Dina 9/11 mangsa panyegelan dimimitian, sarta dina hukum Minggu anu enggal bakal datang mangsa panyegelan pikeun saratus opat puluh opat rébu réngsé.

Éta sajarah téh mangrupa fraktal anu dimimitian ku 2,520 sarta ditungtungan ku 2,300, ku kituna sajarah éta mangrupikeun garis katilu dina sajarah nubuat anu digambarkeun dina impian William Miller. Angka 2,520 digenepan dina 1798 sarta 2,300 dina 1844. Pagawéan anu dilambangkeun ku

dua garis éta nyaéta pagawéan Kristus dina ngahijikeun kaallahan-Na jeung kamanusaan urang. Ieu téh pagawéan ngarobah jelema dosa jadi jalma suci, mulangkeun sipat anu leuwih luhur kana tahta anu sahna pikeun ngawasa sipat anu leuwih handap. Ku sabab kitu, awak manusa merlukeun 2,520 poé pikeun ngabaru sakabéh unggal sél dina awak sacara lengkep, sarta awak éta pisan dumasar kana 23 kromosom jalu anu dihiijikeun jeung 23 kromosom bikang. Duanana ngahasilkeun hiji bait anu hirup, anu dilambangkeun ku angka “46,” nyaéta mangsa ti 1798 nepi ka 1844, anu mangrupa mangsa impian William Miller ti 2,520 dina 1798 nepi ka 2,300 dina 1844.

Impian William Miller ogé ngamuat hiji fraktal séjén anu patut diperhatikeun. Ti 9/11 nepi ka hukum Minggu téh mangrupa fraktal tina 1798 nepi ka hukum Minggu, sakumaha dina 1798 nepi ka 1863. 2023 nepi ka hukum Minggu téh mangrupa fraktal tina 9/11 nepi ka hukum Minggu, jeung ieu téh sajarah anu dituduh ku sakabéh garis dina impian Miller minangka omega tina éta kabéh. Ieu mangrupa mangsa nalika bebeneran-bebeneran asal dimulyakeun sapuluh kali panonpoé.

Dua Bustle

Dina taun 1840-an, kecap “bustle” (salaku kecap barang) ilaharna ngandung harti kagiatan anu giat, ramé, atawa tarik sora—mindeng dibarengan ku rasa ribet, pikabetaheun, kaburu-buru, atawa kagelisahan. Ieu nuduhkeun kana gerak anu hirup, kaributan, atawa lalu-lalang anu sibuk, boh di tengah riungan, di imah tangga, di pasar, atawa dina hiji kajadian anu tangtu. Ku kituna, “bustle” dina impian Miller ngagambarkeun geuwatna riweuh kagiatan, pikagumbiraeun, atawa urusan anu ngadesek anu keur lumangsung harita kénéh—nyaéta gégeroan atawa kaributan samentara tina kaayaan atawa kasempetan anu keur aya ayeuna.

Miller nyebutkeun, “Tuluy, nalika anjeunna nyapuan lebu jeung rongsokan, permata-permata palsu jeung duit logam tiruan, éta kabéh ngalayang na kaluar tina jandéla lir méga, tuluy angin mawa éta kabéh jauh. Dina kaayaan riweuh éta, kuring saheulaanan nutup panon; waktu kuring muka deui, éta sagala rongsokan geus béak.”

“Kasibukan” éta nandakeun dua titik dina impian Miller; anu kahiji, nalika jalma réa nyebarkeun permata-permata éta, sarta anu salajengna, nalika lalaki anu mawa sikat lebu muka jandéla-jandéla sarta mimiti nyapuan kaluar permata-permata palsu. Kasibukan anu kahiji jeung alpha nyaéta nutupan permata-permata éta, sarta kasibukan anu kadua jeung omega nyaéta mulangkeun deui permata-permata éta. Salila kasibukan éta, Miller nutup panonna. Miller dipaparin reureuh dina taun 1849, nya éta pisan titik nalika Kristus ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun sesa umat-Na. Satuluyna Miller nutup panonna, sarta dina taun 1850 bebeneran-bebeneranana deui disimpen dina hiji méja minangka minuhan parentah Habakkuk supaya nulis tetenjoan éta jeung ngajelaskeunana kalayan écés. Dina mangsa kasibukan éta, Miller nutup panonna, sarta nalika anjeunna hudang, permata-permata éta keur dina prosés dipulihkeun deui.

Kagaduhan kadua dina impianana lumangsung nalika panji saratus opat puluh opat rébu keur dihirupkeun deui, dipupus jeung dimurnikeun minangka panji anu ku Zakharia dipikawanoh minangka permata-permata dina hiji makuta.

Jeung PANGERAN Allah maranéhna bakal nyalametkeun maranéhna dina poé éta, sakumaha domba umat-Na; sabab maranéhna bakal jadi saperti batu-batu makuta, diangkat luhureun tanah-Na jadi panji. Sabab sakumaha gedéna kahadéan-Na, jeung sakumaha gedéna kaéndahan-Na! Gandum bakal ngajadikeun para nonoman girang, jeung anggur anyar para mojang. Ménta ka PANGERAN hujan dina mangsa hujan panungtungan; ku kituna PANGERAN bakal nyieun mega anu caang, jeung maparin ka maranéhna hujan pancuran, ka unggal jalma jukut di tegal. Sabab brahala-brahala geus ngucapkeun kasia-siaan, jeung para juru tenung geus ningali kabohongan, sarta geus nyaritakeun impian palsu; maranéhna ngahibur kalawan sia-sia: ku sabab éta maranéhna indit saperti hiji domba, maranéhna kasusah, ku sabab teu aya pangangon. Amarah Kami hurung ngalawan para pangangon, jeung Kami ngahukum embe-embe jalu; sabab PANGERAN semesta alam geus nganjang ka domba-Na, nyaéta kulawarga Yuda, sarta geus ngajadikeun maranéhna saperti kuda-Na anu éndah dina peperangan. Zakaria 9:16–10:3.

“Domba umat-Na” téh sakaligus minangka panji jeung batu-batu mulya (permata) dina hiji makuta. Domba umat-Na diidentifikasi dina mangsa hujan ahir, sabab parentahna nyaéta supaya nyuhunkeun hujan ahir dina waktu hujan ahir. Domba éta dipatalikeun sabalikna jeung “domba” anu indit nurutkeun jalanna sorangan, lain nurutkeun jalan tapak baheula milik Yermia. Dina mangsa hujan ahir, permata-permata anu jadi domba-Na bakal janten kuda endah-Na dina peperangan. “Kuda endah” éta nyaéta garéja anu unggul, anu dilambangkeun dina pangantén Kristen anu kahiji, disimbolkeun ku Petrus anu, minangka kuda bodas dina mangsa meterai kahiji, maju pikeun nalukkeun jeung pikeun tetep nalukkeun.

Tuluy kuring ningali, nalika Anak Domba muka salah sahiji tina éta segel, sarta kuring ngadéngé, kawas sora guludug, salah sahiji tina opat mahluk hirup nyebut, “Geura datang jeung tingali.” Tuluy kuring ningali, jeung tenjo, aya hiji kuda bodas; jeung manéhna anu nunggang dina éta kuda nyekel hiji busur; sarta hiji makuta dipasrahkeun ka manéhna; tuluy manéhna maju bari nalukkeun, jeung pikeun nalukkeun. Wahyu 6:1, 2.

Ku kituna Petrus téh lambang garéja Kristen anu kahiji, nyaéta garéja para rasul dina mangsa curahan hujan Pentecosta, jeung lambang garéja Kristen anu panungtungan dina mangsa hujan panungtungan, anu geus dilambangkeun ku curahan Pentecosta.

Sarta kuring nempo langit kabuka, jeung, tingali, aya hiji kuda bodas; sarta Anjeunna anu linggih dina éta kuda disebut Satia jeung Leres, jeung dina kadilan Anjeunna ngahakiman jeung ngayakeun perang. Panon-Na siga seuneu hurung, jeung dina mastaka-Na aya loba makuta; sarta Anjeunna miboga hiji ngaran anu kaserat, anu teu aya saurang ogé nyaho iwal ti Anjeunna sorangan. Sarta Anjeunna ngagem jubah anu dicelup dina getih: jeung ngaran-Na disebut Sang Sabda Allah. Jeung balad-balad sawarga anu aya di sawarga nuturkeun Anjeunna naék kana kuda-kuda bodas, maké lawon linen halus, bodas tur beresih. Wahyu 19:11–14.

Kuda-kuda bodas ngagambarkeun tentara Kristus anu dihirupkeun deui dina Yehezkiel 37, sarta maranéhna téh garéja anu meunang kameunangan, jeung maranéhna téh batu-batu dina hiji makuta, sabab Kristus ngadegkeun Karajaan kamulyaan-Na dina mangsa hujan pungkasan. Salaku wakil-wakil Karajaan-Na, saratus opat puluh opat rébu téh permata-permata dina makuta anu jadi

lambang Karajaan anu ditampi ku Anjeunna dina panutupan 2.300 poé, anu duanana kajadian dina 22 Oktober 1844 sarta bakal kajadian deui dina hukum Minggu. Éta Karajaan kuda-kuda bodas diangkat dina mangsa hujan pungkasan, nalika jandéla-jandéla langit dibuka, sabab Yohanes ningali kuda bodas éta nalika langit dibuka.

Dina raména alpha taun 1849, Miller meureumkeun panonna dina pati, sakeudeung wungkul. Miller téh Elia, sarta Elia pupus dina 18 Juli 2020, tuluy ngagoler di jalan salila 1.260 poé nepi ka anjeunna ngahontal raména omega, sarta harita tuluy dihudangkeun. Hudangna anjeunna ditandaan ku datangna waktu lalaki panyapuna taneuh muka jandéla sawarga pikeun nyapuan kaluar runtah. Pasukan kuda bodas dihudangkeun nalika jandéla sawarga dibuka, sarta nalika éta kajadian, hiji pamisahan antara nu sajati jeung nu palsu katingali. Pamisahan éta ogé kacirian dina kitab Malakhi.

Bawa sakabéh perpuluhan ka gedong pangbëndaharaan, sangkan aya dahareun di imah Kami, sarta cobaan Kami ayeuna ku hal ieu, saur PANGERAN semesta alam, naha Kami moal muka panto-panto langit pikeun maranéh, sarta ngocorkeun berkah ka maranéh, nepi ka moal aya deui tempat anu cekap pikeun nampungna. Maleakhi 3:10.

Arwah para nabi tunduk ka para nabi, sarta Yohanes dina Wahyu, impian Miller, jeung Maleakhi nyadiakeun tilu saksi ngeunaan waktu nalika jandéla-jandéla sawarga dibuka. Dina impian Miller, ieu kajadian dina omega tina panggero pikeun “datang jeung tingali.” Karamean dina alpha téh nalika paburencay mimiti lumangsung, sarta omega téh nalika pangumpulan mimiti lumangsung.

Saacan urang nuluykeun leuwih jauh kana impian Miller, urang hoyong nyelapkeun katerangan James White ngeunaan éta impian. James White nangtukeun yén permata-permata sajati téh nyaéta umat Allah anu sajati, sedengkeun permata-permata palsu téh nyaéta jalma-jalma durhaka. Kuring nangtukeun yén permata-permata éta téh nyaéta bebeneran anu dipadukeun jeung kasalahan. Permata-permata jeung permata-permata palsu téh duanana nyaéta pesen jeung para utusan anu dipadukeun jeung kasalahan sarta para utusan palsu.

“IMPIAN DULUR MILLER Kuring ngimpi yén Allah, ku hiji panangan nu teu katingali, ngutus abdi ka hiji kamar, anu pinuh ku rupa-rupa perhiasan jeung manikam. Sababaraha di antarana kacida geulisna nepi ka matak pikaresepeun; kitu ogé aya inten, batu mulia, emas jeung pérak, jeung sagala rupa koin, anu sumebar kalawan loba pisan dina sakuliah lanté, méja, jeung rak-rak. Nalika abdi ningali éta sakabéh, kaéndahan jeung ajénna ampir-ampiran nyita paningal abdi. Geus kitu, Panangan anu dipaparin ku Juragan téh ngadawuh ka abdi, “Kumpulkeun ieu sagala.” Kuring geuwat mimiti ngempelkeunana. Teu lila ti harita, aya nu datang, lain ngan hiji, tapi réa, anu geuwat nyokot naon-naon anu ku abdi geus dikumpulkeun, sarta ngabuangeunana deui ka sakuliah kamar. Kuring pun ngararasa yén lamun terus-terusan kitu, moal aya tungtungna kana pagawéan jeung karugian anu bakal lumangsung. Ku sabab éta, kuring ngadegkeun hiji pager dina tengah-tengah kamar, tuluy nyorong sakabéh anu tacan dikumpulkeun ka sisi séjén pager éta. Teras kuring ngadawuh yén mimitina kuring baris ngurus heula anu aya di sisi ieu, tuluy sanggeus éta kuring bakal ngurus anu séjénna. Tapi jalma-jalma anu tadi datang, beuki loba waé, ngarecahkeun pager, sarta nyieun karuksakan. Saterusna, kuring nganyahokeun ka Juragan naon anu keur lumangsung. Anjeunna ngadawuh,

“Tong ngurus barang-barang ieu; éta téh lain milik anjeun. Kumpulkeun ieu anu séjén.” Tuluy Anjeunna némbongkeun ka abdi hiji kotak leutik, kira-kira panjangna sapuluh inci jeung rubakna genep inci, anu pinuh ku sagala rupa manikam jeung inten, duit kertas jeung koin. Dina luhurna aya hiji inten anu gedé, anu matak ngagurilapkeun sakabéh barang dina jero kotak. Kuring nyangka saeutik pisan jumlahna, sarta ngadawuh ka diri sorangan yén ieu, tangtu, bisa gampang ku abdi dikumpulkeun. Kuring geuwat ngamimitian; tapi mémang teu bisa diécéskeun kumaha héséna éta. Nalika abdi nyokotna, éta barang-barang téh nepi ka ngagurilap dina ramo-ramo abdi, sarta ngabengarkeun paningal abdi kana cahaya. Ahirna kuring usaha satungtungna, sarta hasil ngumpulkeunana. Tapi sanggeus kotak éta dikaluarkeun tina paningal abdi, kamarna téh masih kénéh pinuh ku éta barang-barang anu sumebar tadi. Kuring pun hudang.”

“Ieu impian anu ka handap ieu geus diterbitkeun dina Advent Herald, leuwih ti dua taun ka tukang. Harita kuring ningali yén éta écés nandaan pangalaman urang baheula ngeunaan datangna Kristus anu kadua, sarta yén Allah maparin éta impian pikeun mangpaat domba-domba-Na anu sumebar.

“Di antara tanda-tanda caketna poé Gusti nu agung jeung matak pikagét, Allah geus nempatkeun impian. Tingali Yoél 2:28–31; Rasul-rasul 2:17–20. Impian bisa datang ku tilu jalan; kahiji, ‘ku lobana urusan.’ Tingali Pandita 5:3. Kadua, jalma-jalma anu aya dina kakawasaan roh najis jeung panipuan Iblis, bisa boga impian ku pangaruhna. Tingali Ulangan 8:1–5; Yermia 23:25–28; 27:9; 29:8; Jakaria 10:2; Yudas 8. Jeung katilu, Allah salawasna geus ngawulang, sarta nepi ka ayeuna masih ngawulang umat-Na, leuwih atawa kurang, ku jalan impian, anu datang ngaliwatan palayanan malaikat jeung Roh Suci. Jalma-jalma anu nangtung dina caang bebeneran nu écés bakal nyaho iraha Allah méré ka maranéhna hiji impian; jeung nu saperti kitu moal katipu sarta moal disesatkeun ku impian-impian palsu.”

“Sarta saur-Na, dengekeun ayeuna kecap-kecap Kami; upama di antara maraneh aya nabi, Kami, PANGERAN, baris nganyatakeun diri ka manehna dina hiji titingalian, sarta baris nyarios ka manehna dina hiji impian.’ Bilangan 12:6. Yakub ngandika, ‘Malaikat PANGERAN nyarios ka abdi dina hiji impian.’ Kajadian 31:2. ‘Sarta Allah sumping ka Laban urang Siria dina hiji impian peuting.’ Kajadian 31:24. Bacalah impian-impian Yusuf, [Kajadian 37:5–9,] teras carita anu matak pikaresepeun ngeunaan kalaksanakeunana di Mesir. ‘Di Gibeon PANGERAN nembongan ka Suleman dina hiji impian peuting.’ 1 Raja-raja 3:55. Gambar anu agung tur pohara penting dina pasal kadua kitab Daniel dipasihkeun dina hiji impian, kitu deui opat sasatoan, jsb. dina pasal katujuh. Nalika Herodes ngupayakeun ngancurkeun Jurusalamet anu masih orok, Yusuf dipapatahan dina hiji impian supaya ngungsi ka Mesir. Mateus 2:13.”

“Jeung bakal kajadian dina POÉ-POÉ PAMUNGKAS, saur Allah, Kami bakal ngocorkeun Roh Kami ka sakumna manusa: sarta putra-putra maranéh jeung putri-putri maranéh bakal ngaramal, jeung para nonoman maranéh bakal ningali titingalian, jeung para kolot maranéh bakal ngimpi impian.’ Rasul-rasul 2:17.

“Karunia nubuat, ku jalan impian jeung tetenjoan, di dieu mangrupa buah Roh Suci, sarta dina poé-pocé panungtungan baris dinyatakeun kalawan cekap nepi ka jadi hiji tanda. Ieu téh salah

sahiji karunia garéja Injil.

“Jeung Anjeunna maparin sawatara jadi rasul-rasul; sawatara jadi NABI-NABI; sawatara jadi panginjil-panginjil; sarta sawatara deui jadi gembala-gembala jeung guru-guru; Pikeun nyampurnakeun jalma-jalma suci, pikeun pagawean palayanan, pikeun ngawangun awak Kristus.’ Epesus 4:11, 12.

“Jeung Allah geus netepkeun sawatara urang dina garéja, kahiji rasul-rasul, kadua NABI-NABI,’ jst. 1 Korinta 12:28. ‘Ulah ngahina NUBUATAN-NUBUATAN.’ 1 Tesalonika 5:20. Tingali ogé Rasul-rasul 13:1; 21:9; Rum 7:6; 1 Korinta 14:1, 24, 39. Nabi-nabi atawa nubuatan-nubuatan téh pikeun ngawangun garéja Kristus; jeung teu aya bukti anu bisa dikedalkeun tina firman Allah, yén éta kudu eureun saméméh para panginjil, gembala, jeung guru-guru kudu eureun. Tapi ceuk nu ngabantah, ‘Aya kacida lobana visi jeung impian palsu nepi ka kuring teu bisa boga kayakinan kana naon waé anu saperti kitu.’ Memang leres yén Iblis boga tiruanana. Ti baheula ogé manéhna salawasna boga nabi-nabi palsu, jeung tangtu urang bisa ngaharepkeun éta ayeuna dina jam panungtungan tipu daya jeung kameunanganana ieu. Jalma-jalma anu nampik panyingkepan-panyingkepan husus anu kitu ku sabab aya nu palsuna, ku kasaluyuan nalar anu sarua bisa neraskeun saeutik deui sarta mungkir yén Allah kantos nganyatakeun diri-Na ka manusa dina hiji impian atawa visi, sabab nu palsuna salawasna aya.”

“Impian jeung tetenjoan téh mangrupikeun sarana anu ku Allah dipaké pikeun nganyatakeun diri-Na ka manusa. Ngaliwatan sarana ieu Anjeunna parantos nyarios ka para nabi; Anjeunna parantos nempatkeun karunia nubuat di antara karunia-karunia garéja Injil, sarta parantos ngagolongkeun impian jeung tetenjoan jeung tanda-tanda séjénna tina ‘POÉ-POÉ PANUNGGUNG.’ Amin.

“Maksud kuring dina katerangan di luhur téh nya éta pikeun miceun bantahan-bantahan ku cara anu luyu jeung Kitab Suci, sarta nyiapkeun pikiran nu maca pikeun hal-hal anu bakal ditepikeun di handap.

“WM. MILLER,

“Low Hampton, N. Y. 3 Désémber 1847.” James White, Ngimpi Sadérék Miller, 1–6.

“1. ‘Peti’ teh ngawakilan bebeneran-bebeneran agung tina Kitab Suci, nu patalina jeung kadatangan kadua Gusti urang Yesus Kristus, anu dipasrahkeun ka Sadérék Miller pikeun dipedar ka sakuliah dunya.

“2. ‘Konci anu napel’ téh nya éta cara anjeunna napsirkeun Firman nubuat—ngabandingkeun Kitab Suci jeung Kitab Suci—Alkitab téh juru tafsirna sorangan. Ku ieu konci Sadérék Miller muka ‘peti’, atawa bebeneran agung ngeunaan advent ka dunya.

“3. ‘Permata, inten, jeung sajabana’ anu ‘rupa-rupa jinis jeung ukuranana,’ anu ‘disusun kacida endahna dina tempatna séwang-séwangan di jero kotak permata éta,’ ngalambangkeun anak-anak Allah, [Malachi 3:17,] ti sakumna garéja, jeung ti ampir unggal kalungguhan jeung kaayaan hirup, anu narima iman kana advent, sarta katingali nyokot pendirian anu teges dina kalungguhanana masing-masing, dina perkara suci bebeneran. Nalika maranéhna ngaléngkah

dina tatanan ieu, masing-masing ngalaksanakeun kawajibanana sorangan, sarta hirup handap asor di payuneun Allah, ‘maranéhna ngagambarkeun cahaya jeung kamulyaan’ ka dunya, anu henteu aya bandinganana iwal ku garéja dina jaman para rasul. Amanat éta, [Wahyu 14:6,7,] sumebar saolah-olah dina jangjang angin, sarta uleman, ‘Hayu, sabab sagala hal ayeuna geus sadia,’ [Lukas 14:17,] sumebar ka mana-mana kalayan kakawasaan jeung pangaruh.”

“4. ‘Jalma mimiti daratang, mimitina jumlahna saeutik, tapi tuluy beuki loba nepi ka jadi riungan.’ Nalika pangajaran ngeunaan advent mimiti diwartakeun ku Sadérék Miller, jeung ku sababaraha urang séjén anu kacida saeutikna, éta ngan ukur méré pangaruh anu leutik, sarta ngan saeutik pisan anu dihudangkeun ku éta; tapi ti taun 1840 nepi ka 1844, di mana waé éta diwartakeun, sakabéh masarakat jadi kaungguh.”

“5. Nalika malaikat anu ngapung [Wahyu 14:6–7] mimiti ngawawarkeun Injil langgeng, ‘Sieun ka Allah, sarta pasihkeun kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang waktuna pangadilan-Na,’ loba anu ngagorowok ku kabungah lantaran ningali ka datangna Yesus, jeung pamulihan sagala perkara, anu satuluyna ngalawan, nyemooh, jeung ngahina bebeneran anu saheulaanan ngeusi maranéhna ku kabungah. Maranéhna ngaganggu jeung nyebarkeun permata-permata. Ieu mawa urang ka usum gugur taun 1844, nalika mangsa paburantak mimiti.”

“Émut ieu: maranéhanana anu baheula kungsi ‘ngagorowok ku kabungah’ téh nya éta anu ngaganggu jeung ngaburak-barikkeun permata-permata. Jeung taya hiji golongan ogé anu geus sakitu éfektifna ngaburak-barikkeun domba-domba, sarta nyasarkeun maranéhanana ti saprak 1844, iwal ti maranéhanana anu baheula kungsi ngawawarkeun bebeneran, jeung bungah ku éta; tapi ti harita geus mungkir kana pagawean Allah, jeung kana kalaksananaan nubuat dina pangalaman advent urang baheula.

“6. ‘Permata palsu jeung duit logam palsu’ anu paburencay di antara anu sajati, écés ngalambangkeun jalma-jalma anu tobatna palsu, atawa ‘anak-anak asing,’ [Hosea 5:7] ti saprak panto ditutup dina taun 1844.

“7. ‘Lebu jeung serutan, keusik jeung sagala rupa runtah,’ ngalambangkeun rupa-rupa jeung lobana kasalahan anu geus diasupkeun ka antara jalma-jalma anu percaya kana kadatangan kadua, ti saprak usum gugur taun 1844. Di dieu kuring baris nyebutkeun sababaraha di antarana.

“1. Sikep anu ku sabagian tina para ‘pangangon’ sacara sombong dicandak pas sanggeus sora ceurik Tengah Peuting dipasihkeun, nyaéta yén kakawasaan leuleus anu khidmat ti Roh Suci anu ngiring kana gerakan bulan katujuh téh ngan ukur pangaruh mesméri. George Storrs kaasup anu pangheulana nyokot sikep ieu. Tingal tulisan-tulisan anjeunna dina ahir taun 1844, dina Midnight-Cry, anu harita diterbitkeun di Kota New York. J. V. Himes, dina Albany Conference dina usum semi taun 1845, nyarios yén gerakan bulan katujuh ngahasilkeun mesmerisme jero tujuh kaki. Ieu dicarioskeun ka abdi ku saurang anu aya di dinya, sarta ngadangu éta ucapan. Nu séjén anu kungsi nyokot bagian aktip dina ceurik bulan katujuh, ti harita parantos nyatakeun yén gerakan éta téh pagawéan Iblis. Ngalantarankeun pagawéan Kristus jeung Roh Suci ka Iblis dina jaman Jurusalamet urang téh hujatan, jeung ayeuna gé

hujatan. 2. Loba pisan percobaan ngeunaan waktos anu pasti. Saprak 2300 poe réngsé dina taun 1844, geus aya cukup réa waktos anu ditangtukeun, ku rupa-rupa jalma, pikeun panungtunganana. Dina ngalakukeun ieu maranéhna parantos mindahkeun ‘patok-patok wates,’ sarta ngagelarkeun poék jeung mamang ka sakuliah gerakan advent. 3. Spiritualitasme jeung sagala lamunan sarta kaleuleuwihanana. Muslihat Iblis ieu, anu parantos ngalaksanakeun pagawéan maot anu pikanyerieun, luyu pisan digambarkeun ku ‘serpihan kai,’ jeung ‘sagala rupa runtah.’ Loba di antara jalma-jalma anu nginum racun spiritualisme ngakuan bebeneran pangalaman advent urang dina mangsa katukang, sarta tina kanyataan ieu loba anu jadi percaya yén spiritualisme téh buah alamiah tina kapercayaan yén Allah mingpin gerakan-gerakan advent anu agung dina taun 1843 jeung 1844. Petrus, nyarioskeun ngeunaan jalma-jalma anu bakal ‘mawa asup bid’ah-bid’ah anu ngabinasakeun, malah mungkir ka Gusti anu parantos meuli maranéhna,’ nyebutkeun, ‘KU SABAB ARANJEUNANA JALAN KABENERAN BAKAL DIOMONGKEUN GORÉNG.’ 4. S. S. Snow anu ngaku dirina ‘Élia Nabi.’ Jalma ieu dina lalampahanana anu anéh jeung liar, ogé parantos maénkeun bagianna dina ieu pagawéan maot, sarta lampahna geus boga kacenderungan pikeun ngajadikeun posisi anu sajati pikeun para santo anu keur ngantosan jadi hina dina paningal loba jiwa anu jujur.

“Ka ieu daftar kasalahan, abdi tiasa nambahan deui loba pisan, saperti ‘sarébu taun’ dina Wahyu 20:4, 7, anu disimpen ka mangsa baheula, 144.000 dina Wahyu 7:4; 14:1, maranéhna anu ‘hudang sarta kaluar tina kuburan-kuburan’ sanggeus gugahna Kristus, doktrin henteu kudu digawe, doktrin ngeunaan karuksakan orok-orok, jst. jst. Kasalahan-kasalahan ieu disebarkeun kalayan kacida rajinna, sarta didesekkeun ka kawanan anu keur ngadagoan nepi ka, dina waktu Sadérék Miller meunang impian éta, permata-permata anu sajati ‘disingkirkeun tina paningal,’ sarta kecap nabi éta janten lumaku—‘Jeung pangadilan dipalingkeun ka tukang, sarta kaadilan nangtung jauh ti dinya,’ jst. jst. Tingali Yesaya 56:14.”

“Dina waktu éta can aya hiji surat kabar Advent di éta nagri anu ngadukung perkara bebeneran kiwari. ‘Day-Dawn’ téh anu panungtungan ngabéla pendirian anu bener ti kawanan leutik; tapi éta geus pupus sababaraha bulan saméméh Gusti masihan impian ieu ka Sadérék Miller; sarta dina tarékahna anu pamungkas saméméh maot, éta nunjukkeun ka para wali anu capé tur ngahuleng ka taun 1877, anu harita masih tilu puluh taun deui ka hareup, minangka waktu kabébasan ahir maranéhna. Aduh! aduh! Teu anéh lamun Sadérék Miller dina impianana, ‘calik tuluy ceurik,’ ku alatan kaayaan perkara anu matak susah ieu.”

“8. Peti éta ngalambangkeun bebeneran Advent anu ku Sadérék Miller geus dipedar ka sakuliah dunya, sakumaha geus digariskeun ku pasemon sapuluh parawan. Mateus 25:1–11. Kahiji waktu, 1843, kadua, mangsa antosan, katilu, panyaur tengah wengi, dina bulan katujuh, 1844, jeung kaopat, panto anu ditutup. Moal aya saurang ogé anu geus maca surat-surat Kadatangan Kadua saprak 1843 anu bakal mungkir yén Sadérék Miller geus ngabela opat perkara anu penting ieu dina sajarah advent. Tata bebeneran anu sajalan ieu, atawa ‘peti,’ geus dicabik-cabik sarta disebarkeun di antara runtah ku maranéhna anu geus nampik pangalaman maranéhna sorangan, sarta geus mungkir kana bebeneran-bebeneran pisan anu ku maranéhna, babarengan jeung Sadérék Miller, geus dipiwarang ka dunya kalayan tanpa sieun.”

“9. Jalma anu mawa ‘sikat kokotor’ ngalambangkeun caang anu écés tina bebeneran jaman ayeuna, sakumaha anu dipidangkeun ku amanat malaikat katilu, [Wahyu 14:9–12,] anu ayeuna keur miceunan kasalahan-kasalahan ti antara golongan sésa. Karya bebeneran jaman ayeuna mimiti hudang deui dina usum semi taun 1848, sarta ti mangsa harita nepi ka ayeuna terus naék jeung beuki nguat. ‘Sikat kokotor’ éta geus keur digerakkeun, jeung kasalahan-kasalahan geus keur nyingkir di hareupeun caang anu écés tina bebeneran, sarta sawatara permata anu mulia, anu kakara sawatara waktu katukang katutupan jeung henteu katingali ku sabab poék jeung kasalahan, ayeuna nangtung dina caang anu écés tina bebeneran jaman ayeuna.

“Pagawean ieu, nyaéta ngaluarkeun permata-permata jeung miceun kasasaran, keur gancang nambahan, sarta geus ditangtukeun bakal terus maju kalayan kakawasaan anu beuki ngagedéan, nepi ka sakumna umat suci geus dipaluruh, sarta narima meterai Allah anu hirup. Bandingkeun ieu jeung pasal ka tilu puluh opat tina Ezekiel, sarta anjeun bakal ningali yén Allah geus jangji pikeun ngumpulkeun domba-domba-Na anu geus paburencay dina poé anu poék jeung mendung ieu, ti saprak 1844. Saméméh Yesus sumping, ‘kawan leutik’ éta bakal dikumpulkeun kana ‘kasatuan iman.’ Ayeuna Yesus keur nyucikeun ‘pikeun diri-Na sorangan hiji umat anu has, anu getol kana pagawean hadé,’ sarta nalika Anjeunna sumping Anjeunna bakal manggihan ‘garéja-Na henteu boga cacad, atawa kerut, atawa naon baé anu saperti kitu.’ ‘Anu nyéréna aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna bakal ngabersihan pisan lantai panggilingan-Na, sarta ngumpulkeun gandum-Na kana lumbung, jst.’ Mateus 3:12.

“10. Peti nu kadua, ‘anu jauh leuwih gedé jeung leuwih endah batan anu kahiji,’ anu dipaké pikeun ngumpulkeun ‘permata,’ ‘inten’ jeung duit logam anu paburencay, ngalambangkeun widang anu lega tina bebeneran hirup pikeun mangsa kiwari, anu ka jerona domba-domba anu paburencay bakal dikumpulkeun, nya éta 144.000, sakumna maranéhna boga meterai Allah anu hirup. Henteu aya hiji ogé inten anu mulya anu bakal diantep dina poék. Sanajan aya sawatara anu henteu leuwih gedé batan tungtung jarum, maranéhna moal kaliwat, jeung moal ditinggalkeun dina poe ieu nalika Allah keur ngumpulkeun permata-permata-Na. [Maleakhi 3:16–18] Mantenna tiasa ngutus malaikat-malaikat-Na sarta ngagancangkeun maranéhna kaluar, sakumaha Mantenna ngaluarkeun Lot ti Sodom. ‘Pangéran bakal ngaréngsékeun hiji pagawean anu singget di bumi.’ ‘Mantenna bakal nyingget éta dina kabeneran.’ Tingali Rum 9:28.” James White, Catetan handap pikeun Impian Sadérék Miller.